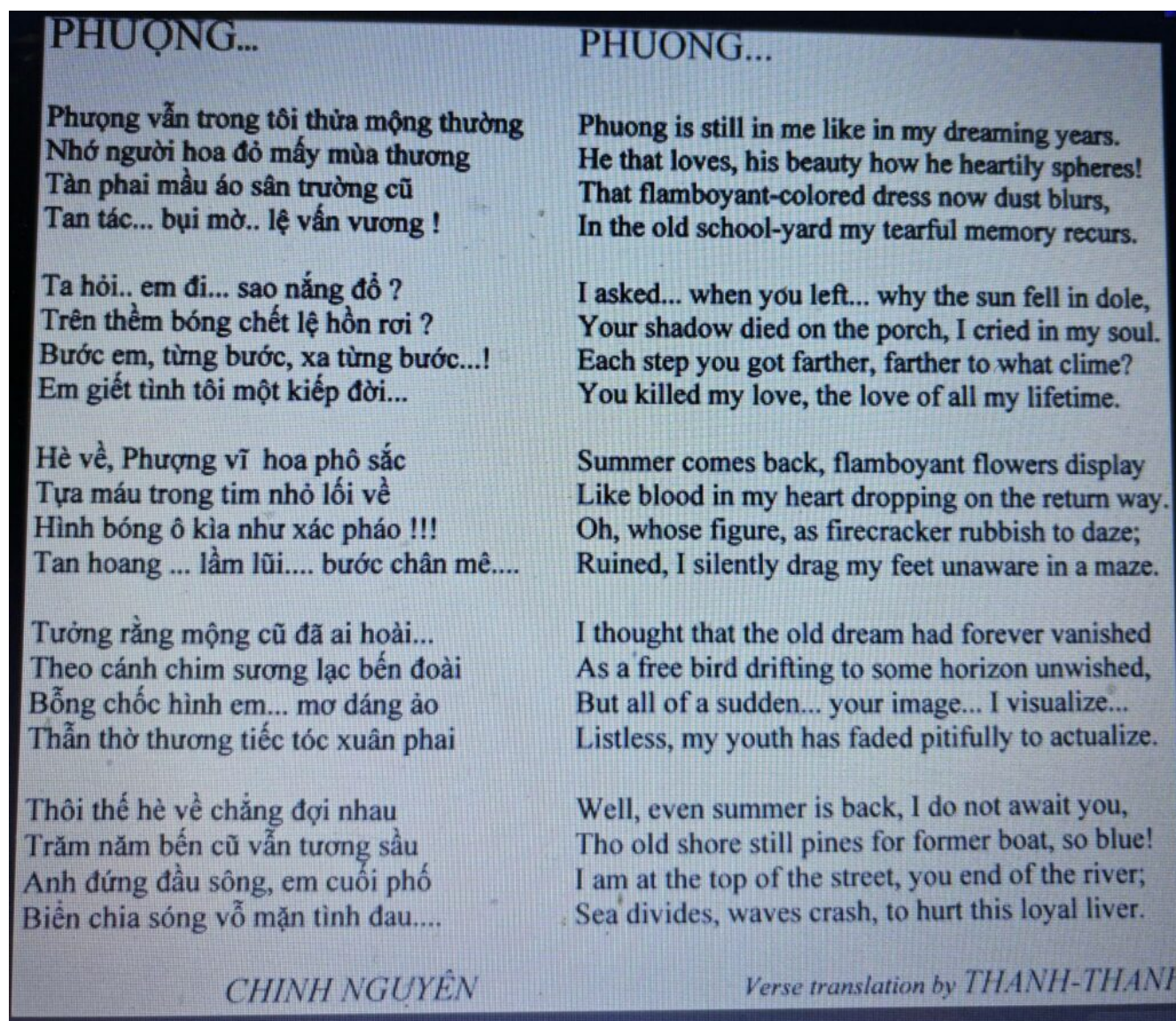

THƠ SONG NGỮ: Chinh Nguyên – Thanh Thanh

PHUONG...

Phượng vẫn trong tôi thừa mộng thường

Nhớ người hoa đỏ mấy mùa thương

Tàn phai màu áo sân trường cũ

Tan tác... bụi mờ.. lệ vẫn vương !

Ta hỏi.. em đi... sao nắng đỏ ?

Trên thềm bóng chết lệ hồn rơi ?

Bước em, từng bước, xa từng bước...!

Em giết tình tôi một kiếp đời...

Hè vỹ, Phượng vĩ hoa phô sắc

Tựa máu trong tim nhỡ lỡ vỹ

Hình bóng ô kìa như xác pháo !!!

Tan hoang ... lấm lũi... bước chân mê...

Tưởng rằng mộng cũ đã ai hoài...

Theo cánh chim sương lạc bển đời

Bóng chốc hình em... mờ dáng o

Thờ thờ thương tiếc tóc xuân phai

Thôi thôi hè vỹ chớng đợi nhau

Trăm năm bển cũ vỹn tương sủu

Anh đứng đờu sông, em cuội ph

Biển chia sóng vỹ mặn tình đau...

Chinh Nguyên

PHUONG...

Phuong is still in me like in my dreaming years.

He that loves, his beauty how he heartily spheres!

That flamboyant-colored dress now dust blurs,

In the old school-yard my tearful memory recurs.

I asked... when you left... why the sun fell in dole,
Your shadow died on the porch, I cried in my soul.

Each step you got farther, farther to what clime?
You killed my love, the love of all my lifetime.

Summer comes back, flamboyant flowers display

Like blood in my heart dropping on the return way.
Oh, whose figure, as firecracker rubbish to daze;
Ruined, I silently drag my feet unaware in a maze.

I thought that the old dream had forever vanished
As a free bird drifting to some horizon unwished,
But all of a sudden... your image... I visualize...
Listless, my youth has faded pitifully to actualize.

Well, even summer is back, I do not await you,
Tho old shore still pines for former boat, so blue!
I am at the top of the street, you end of the river;
Sea divides, waves crash, to hurt this loyal liver.

Verse translation by thanh-thanh